2024/2142

14.8.2024

JEDNACÍ ŘÁD EVROPSKÉHO VÝBORU REGIONŮ

ÚVOD

Výbor regionů přijal na základě čl. 306 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie dne 19. června 2024 tento jednací řád:

HLAVA I

ČLENOVÉ A ORGÁNY VÝBORU

KAPITOLA 1

ORGÁNY VÝBORU

Článek 1 – Orgány Výboru

Orgány Výboru jsou plenární shromáždění, předseda, předsednictvo, konference předsedů a komise.

Článek 2 – Genderová rovnost

1. Ve složení a fungování orgánů Výboru se v co největší míře odráží zásada genderové rovnosti, podle níž musí mít všichni členové bez ohledu na genderovou příslušnost stejná práva, příležitosti a povinnosti. Výbor se snaží tuto genderovou rovnost zajistit i při veškeré své činnosti a na všech úrovních.

2. Předsednictvo přijme akční plán pro rovnost žen a mužů, jehož účelem je zajistit, aby byl cíl genderové rovnosti naplňován v rámci všech činností Výboru, a dohlíží na provádění tohoto akčního plánu. Tento akční plán je každoročně monitorován a alespoň každých pět let revidován.

3. Předsednictvo může na návrh předsedy Výboru jmenovat zpravodaje k provádění akčního plánu pro rovnost žen a mužů.

KAPITOLA 2

ČLENOVÉ VÝBORU

Článek 3 – Postavení členů a náhradníků

Členové Výboru a jejich náhradníci jsou v souladu s článkem 300 Smlouvy o fungování Evropské unie zástupci regionálních a místních samosprávných celků. Mají buď volební mandát v některém regionálním nebo místním samosprávném celku, nebo jsou politicky odpovědní volenému shromáždění. Při výkonu své funkce nesmějí být vázáni žádnými příkazy. Vykonávají ji zcela nezávisle, v obecném zájmu Unie.

Článek 4 – Funkční období

1. Funkční období člena nebo náhradníka začíná dnem, kdy nabývá účinnosti jeho jmenování Radou.

2. Funkční období člena nebo náhradníka končí odstoupením, zánikem volebního mandátu, na jehož základě byl jmenován, nebo úmrtím.

3. Odstoupení musí daný člen nebo náhradník písemně oznámit předsedovi Výboru s uvedením data, ke kterému odstoupení nabývá účinnosti. Předseda o této skutečnosti informuje Radu, která potvrdí uvolnění mandátu člena Výboru nebo náhradníka a zahájí postup nahrazení.

4. Člen nebo náhradník, jehož funkční období skončilo z důvodu zániku volebního mandátu, na základě kterého byl jmenován, o této skutečnosti neprodleně písemně informuje předsedu Výboru.

5. V případech uvedených v odstavci 2 jmenuje Rada nástupce pro zbývající část funkčního období.

Článek 5 – Výsady a imunity

Členové a jejich řádně pověření náhradníci požívají výsad a imunit v souladu s Protokolem o výsadách a imunitách Evropské unie.

Článek 6 – Účast členů a náhradníků

1. Každý člen, který se nemůže zúčastnit plenárního zasedání, se může nechat zastupovat náhradníkem ze své národní delegace, a to i v jednotlivé dny plenárního zasedání.

2. Každý člen, který se nemůže zúčastnit schůze komise nebo jakékoli jiné schůze, která byla schválena předsednictvem, se může nechat zastupovat jiným členem nebo náhradníkem ze své národní delegace nebo politické skupiny.

3. Je-li to vyžadováno, pak všichni členové a jejich řádně pověření náhradníci zajistí, aby byla jejich účast na statutárních schůzích nebo na jakékoli jiné schůzi pořádané Výborem patřičně zaznamenána zanesením podpisu do příslušného systému.

4. Člen či náhradník uvedený v seznamu zástupců členů pracovní skupiny zřízené na základě článků 37 nebo 63 může nahrazovat kteréhokoli člena dané pracovní skupiny náležícího ke stejné politické skupině.

5. Náhradník nebo člen zastupující jiného člena může zastupovat pouze jednoho člena. Na příslušné schůzi má stejná práva a stejné pravomoci jako daný člen. Delegování hlasovacího práva musí být oznámeno generálnímu sekretariátu v souladu se stanoveným postupem a musí být doručeno nejpozději den před schůzí.

6. Při každém plenárním zasedání vzniká nárok na náhrady výdajů buď pouze členovi, nebo pouze náhradníkovi. Předsednictvo upřesní tento bod ve svých pokynech pro náhrady výdajů za cestu a pobyt.

7. Náhradník, který byl jmenován do funkce zpravodaje, může návrh stanoviska, jehož přípravou byl pověřen, předložit v průběhu plenárního zasedání, na němž má být daný návrh stanoviska projednán. Člen může na náhradníka na dobu projednávání tohoto návrhu stanoviska delegovat své hlasovací právo. Delegování hlasovacího práva musí být před příslušným zasedáním písemně oznámeno generálnímu tajemníkovi.

8. Aniž je dotčeno ustanovení čl. 25 odst. 1, jakékoli delegování ztrácí účinek ve chvíli, kdy osoba, která se nemůže schůze zúčastnit, přestane být členem Výboru.

Článek 7 – Delegování hlasovacího práva

S výjimkou případů uvedených v článcích 6 a 32 nesmí být hlasovací právo delegováno.

Článek 8 – Národní delegace a politické skupiny

Národní delegace a politické skupiny přispívají vyváženým způsobem k organizaci práce Výboru.

Článek 9 – Národní delegace

1. Členové a náhradníci z jednoho členského státu tvoří národní delegaci. Každá národní delegace přijímá svá vlastní vnitřní pravidla a volí předsedu, jehož jméno oficiálně oznámí předsedovi Výboru.

2. Generální tajemník přijme v rámci administrativy Výboru opatření pro zajištění pomoci národním delegacím, která rovněž umožní jednotlivým členům získávat informace a pomoc v jejich úředním jazyce. Zajištění této pomoci spadá do působnosti zvláštního oddělení služeb, které se skládá z úředníků a jiných zaměstnanců Výboru a stará se o to, aby národní delegace mohly v potřebném rozsahu využívat zařízení Výboru. Generální tajemník zajistí národním delegacím zejména odpovídající prostředky pro pořádání schůzí bezprostředně před plenárními zasedáními nebo v jejich průběhu.

3. Národním delegacím jsou též nápomocni národní koordinátoři, kteří nejsou zaměstnanci generálního sekretariátu. Tito koordinátoři pomáhají členům Výboru při plnění jejich úkolů.

Článek 10 – Politické skupiny a nezařazení členové

1. Členové a náhradníci mohou vytvářet skupiny, které odrážejí jejich politickou orientaci. Kritéria členství jsou upravena vnitřními pravidly jednotlivých politických skupin.

2. K vytvoření politické skupiny je zapotřebí alespoň osmnácti členů či náhradníků zastupujících celkově nejméně pětinu členských států, přičemž alespoň polovinu musí tvořit členové. Člen nebo náhradník může patřit pouze k jedné politické skupině. Politická skupina je rozpuštěna, pokud počet jejích členů nedosahuje počtu členů nezbytného pro její vytvoření.

3. Vytvoření politické skupiny, její rozpuštění nebo jakékoli jiné změny musí být oznámeny předsedovi Výboru formou prohlášení. V prohlášení o vytvoření politické skupiny musí být uveden její název, členové a předsednictvo.

4. Každá politická skupina má k dispozici sekretariát složený ze zaměstnanců generálního sekretariátu. Politické skupiny mohou orgánu oprávněnému ke jmenování předkládat návrhy týkající se výběru, přijímání, služebního postupu nebo prodloužení smluv zaměstnanců těchto sekretariátů. Orgán oprávněný ke jmenování rozhoduje po konzultaci s předsedou dotyčné politické skupiny.

5. Generální tajemník poskytuje politickým skupinám a jejich orgánům náležité prostředky na jejich schůze, činnost, publikace a na práci jejich sekretariátů. Prostředky poskytnuté jednotlivým politickým skupinám musí být vykázány v rozpočtu. Politické skupiny a jejich sekretariáty mohou v potřebném rozsahu využívat zařízení Výboru.

6. Politické skupiny a jejich předsednictva se mohou scházet bezprostředně před plenárními zasedáními nebo v jejich průběhu. Dvakrát ročně mohou politické skupiny pořádat mimořádnou schůzi. Výdaje za cestu a pobyt náhradníka, který se těchto schůzí účastní, se hradí pouze v případě, že zastupuje člena stejné politické skupiny.

7. Nezařazení členové mají nárok na administrativní podporu. Konkrétní pravidla jejího poskytování stanoví předsednictvo na návrh generálního tajemníka.

Článek 11 – Meziregionální skupiny

Členové a náhradníci mohou vytvářet meziregionální skupiny. Jejich vytvoření se oznamuje předsedovi Výboru. K řádnému zřízení meziregionální skupiny dochází na základě rozhodnutí předsednictva.

Článek 12 – Čestné členství

1. Výbor může udělovat titul čestného člena. Tento titul je určen místním a regionálním představitelům, kteří se mimořádným způsobem zasloužili o prosazování evropských hodnot a demokratických zásad a podporu územních partnerství.

2. O udělení či odnětí titulu čestného člena rozhoduje předsednictvo na návrh předsedy Výboru.

HLAVA II

ORGANIZACE A ZPŮSOB PRÁCE VÝBORU

KAPITOLA 1

SVOLÁNÍ A USTAVENÍ VÝBORU

Článek 13 – Svolání první schůze

1. Výbor svolává po každé pětileté obměně složení odstupující předseda, nebo v případě jeho nepřítomnosti odstupující první místopředseda, nebo v případě jeho nepřítomnosti nejstarší odstupující místopředseda, nebo v případě jeho nepřítomnosti nejstarší člen a schází se nejpozději do jednoho měsíce od jmenování členů Radou.

2. Člen, který dočasně zastává funkci předsedy na základě prvního pododstavce, v daném období zastupuje Výbor navenek, pokračuje v řešení běžných záležitostí a předsedá první schůzi jakožto dočasný předseda.

3. Dočasný předseda tvoří spolu se čtyřmi nejmladšími přítomnými členy a generálním tajemníkem Výboru dočasné předsednictvo.

Článek 14 – Ustavení Výboru a přezkoumání mandátu

1. Na této první schůzi informuje dočasný předseda Výbor o sdělení Rady týkajícím se jmenování členů a o veškerých krocích, které podnikl v souvislosti se zastupováním Výboru navenek a řešením běžných záležitostí. Na požádání může předtím, než prohlásí Výbor za ustavený pro nové funkční období, přezkoumat jmenování a mandát členů.

2. Dočasné předsednictvo zůstává ve funkci až do vyhlášení výsledku volby členů předsednictva.

KAPITOLA 2

PLENÁRNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

Článek 15 – Úkoly plenárního shromáždění

Výbor se schází v rámci plenárního shromáždění. Plenární shromáždění plní hlavně tyto úkoly:

a) přijímání stanovisek, zpráv a usnesení;

b) přijímání návrhů odhadu příjmů a výdajů Výboru;

c) přijímání politických priorit Výboru;

d) volba předsedy, prvního místopředsedy a ostatních členů předsednictva;

e) vytváření komisí;

f) přijímání a revize jednacího řádu Výboru;

g) přijímání a revize kodexu chování členů, v němž se stanoví platná pravidla chování a etické normy;

h) rozhodnutí o podání žaloby nebo návrhu na vstup do řízení k Soudnímu dvoru Evropské unie, jež se přijímá po ověření usnášeníschopnosti podle čl. 23 odst. 1 první věty většinou odevzdaných hlasů, a to na návrh předsedy Výboru nebo příslušné komise, která jedná v souladu s články 59 a 60. Pokud je takové rozhodnutí přijato, podá tuto žalobu jménem Výboru jeho předseda;

i) vyjádření souhlasu s uzavřením a revizí dohody s ostatními orgány a institucemi EU o společných etických normách, které se budou vztahovat na členy.

Článek 16 – Svolání plenárního shromáždění

1. Předseda Výboru svolává plenární shromáždění nejméně jednou za tři měsíce. Harmonogram plenárních zasedání stanoví předsednictvo v první polovině předcházejícího roku. Plenární zasedání může trvat jeden nebo více dní.

2. Na písemnou žádost alespoň jedné čtvrtiny členů je předseda Výboru povinen svolat mimořádné plenární zasedání, které se uskuteční nejdříve jeden týden a nejpozději jeden měsíc po datu podání žádosti. V žádosti musí být uvedena záležitost, která se má na mimořádném plenárním zasedání projednávat. Na programu jednání nesmí být žádné jiné téma.

Článek 17 – Program jednání plenárního zasedání

1. Předsednictvo připraví předběžný návrh programu jednání obsahující předběžný seznam návrhů stanovisek, zpráv nebo usnesení, které se mají projednávat na přespříštím plenárním zasedání, jakož i všech ostatních dokumentů, o kterých má být rozhodnuto (dokumenty k rozhodnutí).

2. Návrh programu jednání a všechny dokumenty k rozhodnutí, které jsou v něm uvedeny, jsou členům a náhradníkům zpřístupněny v elektronické podobě v jejich úředních jazycích nejpozději dvacet jedna pracovních dnů před zahájením plenárního zasedání.

3. Návrh programu jednání vypracuje po konzultaci s konferencí předsedů předseda Výboru.

4. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech, kdy není možné dodržet lhůtu uvedenou v odstavci 2, může o zařazení dokumentu k rozhodnutí do návrhu programu jednání rozhodnout předseda Výboru za podmínky, že členové a náhradníci obdrží dotyčný dokument ve svých úředních jazycích nejpozději jeden týden před zahájením plenárního zasedání. Na titulní straně dokumentu k rozhodnutí musí předseda uvést důvod pro použití tohoto postupu.

5. Písemné návrhy na změnu návrhu programu jednání musí být generálnímu tajemníkovi předány nejpozději tři pracovní dny před zahájením plenárního zasedání.

6. Na schůzi, která bezprostředně předchází zahájení plenárního zasedání, stanoví předsednictvo konečný návrh programu jednání. Na této schůzi může dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů zařadit na program jednání naléhavé nebo aktuální otázky, jejichž projednání nemůže být odloženo na příští plenární zasedání.

7. Na návrh předsedy Výboru, politické skupiny či 32 členů může předsednictvo nebo plenární shromáždění před zahájením hlasování o pozměňovacích návrzích rozhodnout, že odloží projednání dokumentu k rozhodnutí na další plenární zasedání.

   Toto ustanovení se nevztahuje na případy, kdy je vzhledem ke lhůtě stanovené Radou, Komisí nebo Evropským parlamentem nemožné odložit přijetí dokumentu k rozhodnutí.

   Dokument k rozhodnutí odložený na další zasedání plenárního shromáždění provázejí všechny související pozměňovací návrhy, které byly platně předloženy. V případě odložení hlasování je rovněž určena nová lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů.

Článek 18 – Zahájení plenárního zasedání

Plenární zasedání zahajuje předseda Výboru, který předkládá ke schválení konečný návrh programu jednání.

Článek 19 – Přístup veřejnosti

Plenární zasedání jsou veřejná, nerozhodne-li plenární shromáždění ohledně celého zasedání nebo určitého bodu programu jednání jinak.

Článek 20 – Pravidla chování a řečnická doba

1. Aniž je dotčena svoboda projevu, chování členů by se mělo vyznačovat vzájemným respektem, mělo by vycházet z hodnot a zásad stanovených v zakládajících smlouvách Evropské unie, brát ohled na důstojnost Výboru a nenarušovat hladký průběh činnosti orgánů Výboru ani klidné prostředí v prostorách Výboru.

2. Plenární shromáždění stanoví na začátku svého zasedání na návrh předsednictva řečnickou dobu vyhrazenou pro každý bod programu jednání. Během plenárního zasedání rozhoduje o omezení délky řečnické doby předseda Výboru, a to z vlastní iniciativy nebo na žádost jednoho z členů.

3. Předseda může plenárnímu shromáždění navrhnout, aby byla řečnická doba vyhrazená v rámci rozprav o všeobecných otázkách nebo specifických tématech rozdělena mezi politické skupiny a národní delegace.

4. Délka vystoupení týkajících se připomínek k zápisu, procesních námitek a změn konečného návrhu programu jednání nebo programu jednání je obvykle omezena na jednu minutu.

5. Překročí-li řečník stanovenou dobu, může mu předseda odebrat slovo.

6. Pokud některý z členů vznese požadavek na ukončení rozpravy, nechá o něm předseda hlasovat.

Článek 21 – Řečníci na plenárním zasedání

1. Členové, kteří se přihlásí o slovo, jsou zařazeni na seznam řečníků v pořadí, v němž se dbá na poměrné zastoupení jednotlivých politických skupin a zohledňuje se zastoupení národních delegací a zásada genderové rovnosti. Předseda Výboru na základě tohoto seznamu uděluje slovo.

2. Přednostně však může být uděleno slovo zpravodaji příslušné komise a zástupcům politických skupin a národních delegací, kteří si přejí vystoupit jménem své skupiny nebo delegace.

3. Nikdo nesmí bez souhlasu předsedy v rozpravě na totéž téma vystoupit více než dvakrát. Předsedové a zpravodajové příslušných komisí však mohou na vlastní žádost vystoupit po dobu, jejíž délku stanoví předseda.

Článek 22 – Procesní námitky

1. Člen, který si přeje vznést procesní námitku nebo upozornit předsedu Výboru na nedodržení jednacího řádu, musí dostat slovo. Námitka se musí týkat bodu, který se právě projednává nebo je na programu jednání.

2. Žádost o vznesení procesní námitky má přednost před všemi ostatními žádostmi o udělení slova.

3. Předseda rozhoduje o procesních námitkách okamžitě v souladu s ustanoveními jednacího řádu. Své rozhodnutí oznámí bezprostředně poté, co byla procesní námitka vznesena, a o jeho rozhodnutí se nehlasuje.

Článek 23 – Usnášeníschopnost

1. Plenární shromáždění je usnášeníschopné, je-li přítomna většina jeho členů. Usnášeníschopnost se ověřuje na žádost jednoho z členů a pod podmínkou, že pro ověření usnášeníschopnosti hlasuje nejméně šestnáct členů. Pokud o ověření usnášeníschopnosti nikdo nepožádá, jsou platná všechna hlasování bez ohledu na počet přítomných členů. Před ověřením usnášeníschopnosti může předseda Výboru plenární zasedání přerušit, a to na dobu nejvýše deseti minut. Členové, kteří o toto ověření požádali, se při sčítání hlasů považují za přítomné, i když již v jednacím sále nejsou. Je-li počet přítomných členů nižší než šestnáct, může předseda prohlásit, že shromáždění není usnášeníschopné.

2. Pokud se zjistí, že shromáždění není usnášeníschopné, odkládají se všechny body programu jednání, které vyžadují hlasování, na další den zasedání, kdy o nich plenární shromáždění může právoplatně hlasovat bez ohledu na počet přítomných členů. Veškerá rozhodnutí či hlasování, která byla na zasedání přijata či proběhla před ověřením usnášeníschopnosti, se považují za platná.

Článek 24 – Hlasování

1. Nestanoví-li tento jednací řád jinak, rozhoduje plenární shromáždění většinou odevzdaných hlasů.

2. Platnými formami hlasování jsou hlasy „pro“, „proti“ a „zdržuji se hlasování“. Při zjišťování, zda byla dosažena většina, se přihlíží pouze k hlasům „pro“ a „proti“. V případě rovnosti hlasů se dokument nebo návrh předložený k hlasování považuje za zamítnutý.

3. Hlasovací právo je právo osobní. Členové hlasují výhradně jednotlivě a osobně.

4. Je-li výsledek sčítání hlasů zpochybněn, může předseda Výboru nařídit nové hlasování, nebo se může nově hlasovat na žádost jednoho z členů, a to pod podmínkou, že tuto žádost podpoří nejméně šestnáct členů.

5. Na návrh předsedy Výboru, politické skupiny nebo 32 členů, předložený před přijetím konečného programu jednání, může plenární shromáždění rozhodnout, že se bude o jednom či více bodech programu jednání a/nebo pozměňovacích návrzích hlasovat jmenovitě, což bude zaznamenáno v zápisu z plenárního zasedání. Pokud plenární shromáždění nerozhodne jinak, nelze o pozměňovacích návrzích hlasovat jmenovitě.

6. Na návrh předsedy Výboru, politické skupiny nebo 32 členů může být rozhodnuto, že hlasování o rozhodnutích, která se týkají osob, proběhne tajně.

7. Předseda může kdykoli rozhodnout, že se bude hlasovat prostřednictvím elektronického hlasovacího zařízení.

   Zaznamenané číselné výsledky elektronického hlasování budou po plenárním zasedání zveřejněny.

Článek 25 – Předkládání pozměňovacích návrhů

1. Pouze členové a řádně pověření náhradníci mohou předkládat pozměňovací návrhy k dokumentům, jež vyžadují rozhodnutí, a to při dodržení pravidel pro jejich předkládání. Pozměňovací návrhy může předložit i nepověřený náhradník jmenovaný do funkce zpravodaje, avšak pouze k vlastnímu stanovisku.

   Právo předkládat pozměňovací návrhy pro plenární zasedání může uplatnit člen nebo jeho řádně pověřený náhradník. Pokud člen deleguje účast na celém plenárním zasedání či na jeho části na náhradníka, může pozměňovací návrhy předkládat pouze jeden z nich. Pokud člen předloží pozměňovací návrhy v některé části plenárního zasedání, nemůže tak již učinit náhradník. Obdobně platí, že pokud je účast delegována na náhradníka pro určitou část plenárního zasedání a tento náhradník předloží pozměňovací návrhy ke stanovisku dříve, než tak učiní daný člen, nemůže již tento člen na plenárním zasedání předložit žádné pozměňovací návrhy. Pozměňovací návrhy platně předložené před ztrátou členství ve Výboru či zánikem funkce náhradníka nebo před delegováním či odnětím delegování zůstávají platně předloženy.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení článku 28, pozměňovací návrhy k dokumentům k rozhodnutí musí předložit politická skupina nebo nejméně šest členů či řádně pověřených náhradníků s uvedením svého jména. Národní delegace, které mají méně než šest členů, mohou předkládat pozměňovací návrhy, pokud je předloží všichni členové delegace či jejich řádně pověření náhradníci a pokud u nich budou uvedena jejich jména.

3. Pozměňovací návrhy musí být předloženy nejpozději do 15:00 jedenáctého pracovního dne před dnem zahájení plenárního zasedání. Pozměňovací návrhy musí být zpřístupněny v elektronické podobě, jakmile jsou přeloženy, v každém případě však nejpozději čtyři pracovní dny před zahájením plenárního zasedání.

Pozměňovací návrhy jsou přednostně přeloženy a zpřístupněny zpravodaji, aby měl možnost předložit své pozměňovací návrhy zpravodaje generálnímu sekretariátu nejméně tři pracovní dny před zahájením plenárního zasedání. Tyto pozměňovací návrhy zpravodaje se musí vztahovat k jednomu či více pozměňovacím návrhům zmíněným v odstavci 1, které musí zpravodaj uvést. Pozměňovací návrhy zpravodaje lze konzultovat jeden den před zahájením plenárního zasedání.

V případě použití čl. 17 odst. 4 může předseda Výboru rozhodnout o zkrácení lhůty pro předložení pozměňovacích návrhů nejméně na tři pracovní dny. Tyto lhůty neplatí pro pozměňovací návrhy týkající se naléhavých otázek ve smyslu čl. 17 odst. 6.

4. Všechny pozměňovací návrhy jsou před zahájením plenárního zasedání zaslány členům.

Článek 26 – Projednávání pozměňovacích návrhů

1. Při hlasování se použije následující postup:

a) nejprve se hlasuje o veškerých pozměňovacích návrzích k návrhu dokumentu. Pozměňovací návrhy mají přednost před dokumentem, kterého se týkají;

b) poté se hlasuje o celém dokumentu, do něhož byly popřípadě zapracovány pozměňovací návrhy.

2. Pravidla hlasování:

a) Kompromisní pozměňovací návrhy předložené během schůze či zasedání

Byl-li k části dokumentu předložen jeden nebo více pozměňovacích návrhů, mohou předseda Výboru, zpravodaj nebo předkladatelé těchto pozměňovacích návrhů výjimečně navrhnout kompromisní pozměňovací návrhy. O těchto kompromisních pozměňovacích návrzích se hlasuje nejdříve.

Kompromisní pozměňovací návrh se nepředloží k hlasování, pokud vůči němu zpravodaj nebo některý z předkladatelů původních pozměňovacích návrhů vznese námitku.

b) Spojené hlasování

Předseda Výboru může před přijetím nebo zamítnutím určitého pozměňovacího návrhu rozhodnout, že předloží souhrnně k hlasování několik dalších pozměňovacích návrhů s podobným obsahem nebo s podobným cílem (spojené hlasování). Tyto pozměňovací návrhy se mohou týkat různých částí původního textu.

c) Hlasování *en bloc*

Zpravodaj může uvést, které z pozměňovacích návrhů předložených k jeho návrhu stanoviska doporučuje přijmout, nebo zamítnout (doporučení k hlasování). Pokud tak zpravodaj učiní, může předseda Výboru o některých pozměňovacích návrzích uvedených v tomto doporučení nechat hlasovat společně (hlasování *en bloc*). Proti doporučení k hlasování je však možné podat námitku. Musí ji vznést alespoň šest členů, kteří uvedou, o kterých pozměňovacích návrzích se má hlasovat zvlášť.

d) Oddělené hlasování

V případě, že se hlasuje o textu, jenž obsahuje dvě či více ustanovení nebo se týká dvou či více otázek nebo může být rozdělen do dvou či více částí s různým významem nebo normativní hodnotou, může zpravodaj, politická skupina, národní delegace nebo některý z předkladatelů pozměňovacího návrhu požadovat oddělené hlasování.

Pokud předseda Výboru neurčí jinou lhůtu, měla by být žádost o oddělené hlasování podána nejpozději jednu hodinu před zahájením plenárního zasedání. Předseda o žádosti rozhodne.

Oddělené hlasování není přípustné v případě kompromisních pozměňovacích návrhů nebo pozměňovacích návrhů zpravodaje.

3. Hlasování o pozměňovacích návrzích:

O pozměňovacích návrzích se hlasuje v pořadí, které vychází z řazení příslušných odstavců v textu, a postupuje se v tomto pořadí:

— kompromisní pozměňovací návrhy, pokud proti nim nevznese námitku některý z předkladatelů původních pozměňovacích návrhů,

— pozměňovací návrhy zpravodaje,

— ostatní pozměňovací návrhy.

Pozměňovací návrhy zpravodaje a kompromisní pozměňovací návrhy ruší okamžikem přijetí jakýkoli pozměňovací návrh, na kterém se zakládají.

O dvou či několika identických pozměňovacích návrzích předložených různými autory se hlasuje jako o témže návrhu.

O pozměňovacích návrzích spočívajících v jazykové úpravě se nehlasuje.

4. Pokud jsou předloženy dva nebo více pozměňovacích návrhů, které se vzájemně vylučují a týkají se stejné části textu, má přednost pozměňovací návrh, který se nejvíce odchyluje od původního textu, a hlasování o něm proběhne jako první.

5. Předseda Výboru před hlasováním oznámí, zda přijetí pozměňovacího návrhu povede k neplatnosti jednoho či více pozměňovacích návrhů, a to buď proto, že se tyto pozměňovací návrhy vylučují, pokud se týkají stejné části textu, nebo proto, že jsou v rozporu. Pozměňovací návrh se považuje za bezpředmětný, pokud je v rozporu s předchozím hlasováním o daném stanovisku. Pokud předkladatelé pozměňovacího návrhu zpochybní rozhodnutí předsedy v tomto ohledu, pak plenární shromáždění rozhodne, zda bude o zpochybněném pozměňovacím návrhu hlasovat či nikoli.

6. Pokud návrh stanoviska při závěrečném hlasování o celém textu nezíská většinu odevzdaných hlasů, pak plenární shromáždění rozhodne, zda bude návrh vrácen zpět příslušné komisi, nebo se od něj upustí. Stanovisko se považuje za bezpředmětné, pokud interinstitucionální harmonogram neumožňuje jeho další projednání. Předseda Výboru o tom informuje orgán, který o vypracování daného stanoviska požádal.

Pokud je návrh stanoviska vrácen příslušné komisi, pak se komise musí rozhodnout, zda:

— návrh stanoviska předloží k novému čtení a přijetí v podobě upravené pozměňovacími návrhy přijatými na plenárním zasedání,

— jmenuje nového zpravodaje a zahájí tak nový postup pro vypracování stanoviska,

— nebo od vypracování stanoviska upustí.

Článek 27 – Soulad konečného znění

Pokud byl po odhlasování pozměňovacích návrhů, které nebyly ve smyslu čl. 26 odst. 5 prohlášeny za neplatné, nebo v důsledku pozměňovacího návrhu, jehož přijetí vyžaduje změnu dalších souvisejících částí dokumentu, narušen soulad konečného znění, provede administrativa po konzultaci s politickými skupinami, zpravodajem a předkladatelem příslušných pozměňovacích návrhů v textu potřebné změny s cílem opětovně tento soulad zajistit. Je nutné omezit zásahy do textu na naprosté minimum, které je k opětovnému zajištění souladu nezbytné. Členové jsou informováni o veškerých provedených změnách.

Článek 28 – Zjednodušený postup

Návrhy stanovisek nebo zpráv, které příslušná komise přijala jednomyslně, se předkládají plenárnímu shromáždění k přijetí beze změn, pokud k nim nejméně 32 členů či řádně pověřených náhradníků nebo některá politická skupina nepředloží pozměňovací návrh v souladu s první větou čl. 25 odst. 3. V tom případě plenární shromáždění tento pozměňovací návrh projedná. Návrh stanoviska nebo zprávy na plenárním zasedání představí zpravodaj; může být předmětem rozpravy. Zasílá se členům spolu s návrhem programu jednání.

Článek 29 – Ukončení plenárního zasedání

Před ukončením plenárního zasedání oznámí předseda Výboru místo a datum konání příštího plenárního zasedání, jakož i body programu jednání, které jsou již známy.

Článek 30 – Symboly

1. Výbor uznává a přijímá za své tyto symboly Evropské unie:
   a) vlajku, na níž je znázorněn kruh dvanácti zlatých hvězd na modrém pozadí;
   b) hymnu Óda na radost z Deváté symfonie Ludwiga van Beethovena;
   c) motto „Jednotná v rozmanitosti“.

2. Výbor slaví Den Evropy 9. května a vyzývá členy, aby jej také slavili.

3. Vlajka se vyvěšuje v budovách Výboru a při oficiálních událostech.

4. Hymna se hraje při zahájení ustavujících zasedání na začátku funkčního období a při ostatních slavnostních zasedáních, zejména na uvítanou hlav států či předsedů vlád nebo nových členů po rozšíření.

KAPITOLA 3

PŘEDSEDNICTVO A PŘEDSEDA VÝBORU

Článek 31 – Složení předsednictva

Předsednictvo tvoří:

a) předseda;

b) první místopředseda;

c) jeden místopředseda z každého členského státu;

d) dvacet šest ostatních členů;

e) předsedové politických skupin.

S výjimkou míst vyhrazených předsedovi, prvnímu místopředsedovi a předsedům politických skupin se místa v předsednictvu dělí mezi národní delegace takto:

— tři místa: Německo, Španělsko, Francie, Itálie, Polsko,

— dvě místa: Belgie, Bulharsko, Chorvatsko, Česko, Dánsko, Řecko, Irsko, Litva, Maďarsko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Finsko, Švédsko,

— jedno místo: Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Slovinsko.

Každá národní delegace dodržuje při obsazování míst v předsednictvu zásadu genderové rovnosti a dbá na to, aby byl člen jmenovaný do předsednictva a jeho zástupce odlišného pohlaví.

Článek 32 – Zástupci členů předsednictva

1. Každá národní delegace jmenuje ze svého středu jednoho člena nebo jednoho náhradníka jakožto zástupce za své členy předsednictva, s výjimkou předsedy a prvního místopředsedy Výboru.

2. Každá politická skupina jmenuje ze svého středu za svého předsedu jednoho člena nebo jednoho náhradníka jakožto zástupce.

3. Zástupce má právo účastnit se schůzí, vystupovat a hlasovat pouze tehdy, zastupuje-li dotyčného člena předsednictva. Delegování hlasovacího práva členem, který se nemůže zúčastnit schůze předsednictva, musí být před příslušnou schůzí oznámeno generálnímu tajemníkovi v souladu se stanoveným postupem.

Článek 33 – Volební pravidla

1. Plenární shromáždění volí předsednictvo na dobu dvou a půl roku.

2. Volba předsednictva probíhá pod vedením dočasného předsedy způsobem stanoveným v článcích 13 a 14. Jména všech kandidátů musí být písemně předložena generálnímu tajemníkovi nejpozději jednu hodinu před zahájením plenárního zasedání. Volba se může uskutečnit až po ověření usnášeníschopnosti v souladu s čl. 23 odst. 1 první větou.

Článek 34 – Volba předsedy a prvního místopředsedy Výboru

1. Před volbou předsedy a prvního místopředsedy Výboru mohou kandidáti pronést před plenárním shromážděním krátké prohlášení. Řečnická doba je v tomto případě pro všechny stejná a její délku stanoví dočasný předseda.

2. Volba předsedy a prvního místopředsedy probíhá odděleně. Volí se většinou odevzdaných hlasů.

3. Platnými formami hlasování jsou hlasy „pro“ a „zdržuji se hlasování“. Při zjišťování, zda byla dosažena většina, se přihlíží pouze k hlasům „pro“.

4. Nezíská-li žádný kandidát většinu v prvním kole hlasování, koná se druhé kolo hlasování, ve kterém se považuje za zvoleného kandidát, který obdrží nejvyšší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů se rozhoduje losováním.

Článek 35 – Volba členů předsednictva a jejich zástupců

1. Může být sestaven společný seznam kandidátů z těch národních delegací, jež na každé místo, které jim v předsednictvu náleží, nominují pouze jednoho kandidáta. Tento seznam může být přijat v jednokolovém hlasování, získá-li většinu odevzdaných hlasů.

   V případě, že společný seznam není přijat, nebo pokud je počet navržených kandidátů vyšší než počet míst, která národní delegaci v předsednictvu náležejí, rozhoduje se o každém místě zvláštním hlasováním. Použijí se při tom pravidla pro volbu předsedy a prvního místopředsedy Výboru stanovená v článku 33 a v čl. 34 odst. 2 až 4.

2. Pravidla stanovená v odstavci 1 platí i pro volbu zástupců, která může proběhnout současně s volbou členů předsednictva.

3. Předsedové politických skupin zvolení ze středu jednotlivých skupin jsou *ex officio* členy předsednictva.

Článek 36 – Dodatečná volba na uvolněné místo v předsednictvu

Člen předsednictva nebo jeho zástupce, kterému skončí členství ve Výboru nebo který odstoupí z předsednictva, je pro zbývající část funkčního období nahrazen v souladu s články 31 až 35. Dodatečná volba na uvolněné místo v předsednictvu nebo místo náhradníka probíhá na plenárním zasedání pod vedením předsedy Výboru, případně jednoho ze zástupců předsedy, podle čl. 39 odst. 3.

Článek 37 – Úkoly předsednictva

Předsednictvo plní tyto úkoly:

a) vypracování politických priorit a jejich předložení plenárnímu shromáždění na začátku funkčního období a dohled nad jejich plněním. Na konci svého funkčního období předkládá plenárnímu shromáždění zprávu o plnění politických priorit;

b) organizace a koordinace práce plenárního shromáždění a komisí;

c) vypracování kodexu chování a jeho předložení plenárnímu shromáždění;

d) celková odpovědnost za finanční, organizační a administrativní záležitosti týkající se členů a náhradníků, vnitřní uspořádání Výboru, jeho generálního sekretariátu, včetně plánu pracovních míst, a jeho orgánů;

e) předsednictvo může:

— vytvářet pracovní skupiny složené z členů předsednictva nebo jiných členů Výboru za účelem poradenství ve specifických otázkách; tyto pracovní skupiny mohou mít až třináct členů;

— zvát k účasti na svých schůzích jiné členy Výboru s ohledem na jejich odborné znalosti nebo funkce, a také osoby, které nejsou členy Výboru;

f) dohled nad činností vyvíjenou v návaznosti na stanoviska, zprávy a usnesení a nad každoročním posuzováním dopadů činnosti Výboru a poskytování poradenství předsedovi Výboru v souvislosti s převáděním výsledků do praxe;

g) obsazení funkce generálního tajemníka a přijímání úředníků a ostatních zaměstnanců uvedených v článku 73;

h) předkládání návrhů odhadu příjmů a výdajů Výboru plenárnímu shromáždění v souladu s článkem 75;

i) schvalování schůzí mimo obvyklá pracoviště;

j) vydávání pokynů týkajících se složení a způsobu práce pracovních skupin, smíšených výborů vytvářených spolu s kandidátskými zeměmi a dalších politických orgánů, jejichž činnosti se účastní členové Výboru.

Smíšené poradní výbory se vytvářejí společně s místními a regionálními zástupci z kandidátských zemí v souladu s ustanoveními dohody o stabilizaci a přidružení.

Členové smíšených poradních výborů z kandidátských zemí jsou formálně jmenováni svou vládou, aby zastupovali své místní a regionální orgány. Rozhodnutí smíšených poradních výborů jsou přijímána společně se zástupci partnerů, přičemž v čele každého z těchto výborů stojí jeden spolupředseda za Výbor a jeden spolupředseda za danou kandidátskou zemi;

k) rozhodnutí o podání žaloby či návrhu na vstup do řízení k Soudnímu dvoru Evropské unie, pokud plenární shromáždění nedokáže rozhodnout včas, jež se přijímá po ověření usnášeníschopnosti podle čl. 38 odst. 2 první věty většinou odevzdaných hlasů, a to na návrh předsedy Výboru nebo příslušné komise, která jedná v souladu s články 59 a 60. Pokud je toto rozhodnutí přijato, podá tuto žalobu jménem Výboru jeho předseda, který při příštím zasedání požádá plenární shromáždění, aby rozhodlo, zda se má v podání žaloby pokračovat. Pokud plenární shromáždění po ověření usnášeníschopnosti podle čl. 23 odst. 1 první věty většinou požadovanou v čl. 15 písm. h) hlasuje proti podání žaloby, pak předseda tuto žalobu stáhne;

l) přijímání politických prohlášení na návrh předsedy Výboru.

Článek 38 – Svolání předsednictva, usnášeníschopnost a přijímání rozhodnutí

1. Předsednictvo svolává předseda Výboru, který po dohodě s prvním místopředsedou stanoví datum konání schůze a program jednání. Předsednictvo se schází nejméně jednou za tři měsíce nebo do čtrnácti dní po obdržení písemné žádosti nejméně jedné čtvrtiny svých členů.

2. Předsednictvo je usnášeníschopné, pokud je přítomna alespoň polovina jeho členů. Usnášeníschopnost se ověřuje na žádost jednoho z členů, a to pod podmínkou, že pro toto ověření hlasuje nejméně šest členů. Pokud o ověření usnášeníschopnosti nikdo nepožádá, jsou platná všechna hlasování bez ohledu na počet přítomných členů. Pokud se zjistí, že předsednictvo není usnášeníschopné, může předsednictvo pokračovat v jednání, avšak hlasování se odloží na příští schůzi.

3. Nestanoví-li tento jednací řád jinak, přijímá předsednictvo svá rozhodnutí většinou odevzdaných hlasů. Použijí se ustanovení čl. 24 odst. 2 a 6.

4. Aniž je dotčen čl. 40 odst. 4 písm. b), v rámci přípravy rozhodnutí předsednictva může předseda Výboru pověřit generálního tajemníka vypracováním dokumentů k rozpravě a doporučení k rozhodnutí týkajících se všech témat, která se mají projednávat. Tyto dokumenty a doporučení se přiloží k návrhu programu jednání.

5. Tyto dokumenty musí být členům zpřístupněny v elektronické podobě nejpozději deset dnů před zahájením schůze.

   Pozměňovací návrhy k dokumentům předsednictva musí předložit alespoň jeden člen předsednictva nebo jeho zástupce a musí u nich být uvedena jejich jména. Tyto pozměňovací návrhy musí generální tajemník obdržet nejméně dva pracovní dny před zahájením schůze předsednictva v souladu se stanoveným postupem a po přeložení musí být zpřístupněny v elektronické podobě. Pokud je to možné, obsahují dokumenty připravené pro předsednictvo různé možnosti, z nichž si předsednictvo může vybrat. Jakmile jsou dokumenty zveřejněny, lze k nim předkládat pozměňovací návrhy.

6. Za výjimečných okolností může předseda Výboru uplatnit písemný postup za účelem přijetí rozhodnutí, pokud se dané rozhodnutí netýká osob. Předseda zašle členům návrh rozhodnutí a vyzve je, aby mu ve lhůtě tří pracovních dnů písemně sdělili své případné námitky. Nevznese-li námitky alespoň šest členů, je rozhodnutí považováno za přijaté.

Článek 39 – Předseda

1. Předseda řídí práci Výboru.

2. Předseda zastupuje Výbor navenek a tuto pravomoc může delegovat.

3. Když je předseda nepřítomen, zastupuje jej v plenárním shromáždění nebo v předsednictvu první místopředseda. Je-li první místopředseda též nepřítomen, zastupuje předsedu jeden z ostatních místopředsedů.

   Během jiných schůzí či politických aktivit může předsedu v případě jeho nepřítomnosti zastoupit zpravodaj nebo jiný člen.

4. Předseda odpovídá za bezpečnost a nedotknutelnost prostor Výboru.

Článek 40 – Komise pro finanční a administrativní záležitosti

1. Předsednictvo zřizuje v souladu s článkem 37 poradní Komisi pro finanční a administrativní záležitosti (komise CAFA), které předsedá jeden z členů předsednictva.

2. Datum konání a program jednání schůzí této komise stanoví její předseda po dohodě s jejím prvním místopředsedou.

3. Komise CAFA může z řad svých členů jmenovat zpravodaje, jenž bude komisi nápomocen při vypracovávání jejích zpráv předsednictvu o úkolech, které jí byly svěřeny. Tento člen v případě potřeby a po dohodě s předsedou komise informuje zmíněnou komisi a předsednictvo o otázkách, které má na starosti. Tento člen může komisi CAFA předložit písemnou nebo ústní zprávu.

4. Komise CAFA plní tyto úkoly:

a) projednávání a přijímání předběžného návrhu odhadu příjmů a výdajů Výboru předloženého generálním tajemníkem, v souladu s článkem 75;

b) vypracovávání návrhů prováděcích předpisů a rozhodnutí předsednictva ve finančních, organizačních a administrativních záležitostech včetně těch, které se týkají členů a náhradníků.

Tyto dokumenty se v souladu s čl. 38 odst. 4 a 5 společně se shrnutím rozhodnutí komise CAFA zašlou členům předsednictva;

c) poskytování poradenství ve významných záležitostech, jež by mohly narušit řádnou správu prostředků nebo znemožnit dosažení vytyčených cílů, zejména co se týče předpokládaného použití prostředků, a to konkrétně prováděním hodnocení v záležitostech plnění stávajícího rozpočtu, převodu prostředků, postupů souvisejících s plány pracovních míst, správních prostředků a operací týkajících se projektů v oblasti budov.

5. Za výjimečných okolností může předseda komise CAFA uplatnit písemný postup za účelem přijetí rozhodnutí. Předseda komise CAFA zašle členům návrh rozhodnutí a vyzve je, aby mu ve lhůtě tří pracovních dnů písemně sdělili své případné námitky. Nevznesou-li námitky alespoň tři členové, je rozhodnutí považováno za přijaté.

6. Předseda komise CAFA zastupuje Výbor ve vztahu k rozpočtovým orgánům Unie.

Stanoviska, zprávy a usnesení – postup v rámci předsednictva

Článek 41 – Stanoviska – právní základy

V souladu s článkem 307 Smlouvy o fungování Evropské unie přijímá Výbor svá stanoviska:

a) pokud je o vypracování stanoviska požádán Evropským parlamentem, Radou nebo Komisí v případech, které stanoví Smlouvy, a ve všech ostatních případech, kdy to některý z těchto orgánů považuje za vhodné, zejména souvisí-li to s přeshraniční spoluprací;

b) z vlastní iniciativy v případech, kdy to považuje za vhodné, buď:

i) ke sdělení, zprávě nebo legislativnímu návrhu jiné instituce Evropské unie, jež byly Výboru zaslány pro informaci, nebo na základě žádosti členského státu, jenž předsedá Radě v daném období či jí bude předsedat v období nadcházejícím (nepovinné stanovisko);

nebo

ii) ve všech ostatních případech zcela ze své vlastní iniciativy a v souladu s článkem 15 na základě politických priorit Výboru (stanovisko z vlastní politické iniciativy);

c) v případě konzultace Hospodářského a sociálního výboru podle článku 304 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud se domnívá, že jsou dotčeny zvláštní regionální zájmy;

d) pokud jej některý z evropských orgánů požádá, aby vypracoval předběžné stanovisko k budoucím politikám Unie, než budou na úrovni Unie podniknuty příslušné kroky, nebo k provádění určité politiky.

Článek 42 – Stanoviska – určení příslušné komise

1. Pokud jej o vypracování stanoviska k dokumentům požádá Evropský parlament, Evropská rada, Rada nebo Komise, přidělí předseda Výboru dané dokumenty příslušným komisím a informuje o této skutečnosti předsednictvo na jeho nejbližší schůzi.

2. Spadá-li téma stanoviska do působnosti více komisí, určí předseda Výboru po konzultaci s předsedy dotyčných komisí hlavní odpovědnou komisi. Před konzultací předsedy s předsedy komisí provede generální tajemník důkladnou analýzu objektivních důvodů, kvůli nimž se daný dokument týká pravomocí více komisí. Pokud dané téma spadá nerozlišitelně do působnosti několika komisí, může předseda Výboru navrhnout, aby byla vytvořena dočasná pracovní skupina složená ze stejného počtu zástupců příslušných komisí. Tato pracovní skupina může určit jednoho zpravodaje, který vypracuje jediné stanovisko nebo usnesení, jež bude předloženo na plenárním zasedání.

3. Komise, která nesouhlasí s rozhodnutím předsedy podle čl. 42 odst. 1 a 2, může prostřednictvím svého předsedy požádat, aby v dané věci rozhodlo předsednictvo.

Článek 43 – Jmenování hlavního zpravodaje

1. V případech, kdy příslušná komise není schopna vypracovat návrh stanoviska v požadované lhůtě, může předsednictvo navrhnout, aby plenární shromáždění jmenovalo hlavního zpravodaje, který předloží návrh stanoviska přímo plenárnímu shromáždění.

2. V případech, kdy plenární shromáždění nemá dostatek času na to, aby v požadované lhůtě jmenovalo hlavního zpravodaje, může hlavního zpravodaje jmenovat předseda Výboru, který o této skutečnosti informuje plenární shromáždění na jeho nejbližším zasedání.

3. Hlavní zpravodaj je členem příslušné komise.

4. V obou případech, jež jsou popsány v odstavcích 1 a 2, se příslušná komise, pokud je to možné, sejde k všeobecné orientační diskusi o tématu stanoviska.

Článek 44 – Naléhavá stanoviska

1. Ve výjimečných případech, kdy vzhledem k požadované lhůtě nelze postupovat podle článku 43, může předseda příslušné komise po konzultaci s politickými koordinátory navrhnout, aby Výbor přijal naléhavé stanovisko. Předseda komise ve svém návrhu vysvětlí, proč danou záležitost považuje za naléhavou.

2. Předseda příslušné komise jmenuje po konzultaci s politickými koordinátory zpravodaje, který bude vypracováním naléhavého stanoviska pověřen. Předseda komise stanoví lhůtu pro předložení návrhu stanoviska a jeho maximální délku, přičemž zohlední stupeň naléhavosti a čas, který je k dispozici na překlad.

3. Návrhy naléhavých stanovisek se nejprve předkládají předsednictvu a generální tajemník je musí obdržet nejpozději pět pracovních dnů před zahájením schůze předsednictva. Členům pak musí být zpřístupněny ve všech jazycích nejpozději tři dny před schůzí předsednictva.

4. Pokud předsednictvo rozhodne, že má Výbor daný návrh naléhavého stanoviska projednat, zařadí jej na program jednání příštího plenárního zasedání. Tento návrh naléhavého stanoviska se projedná během druhého dne zasedání.

5. Jakmile je návrh naléhavého stanoviska k dispozici, lze k němu elektronicky předkládat návrhy změn. Pokud se předsednictvo k těmto návrhům změn vyjádří kladně, jsou automaticky předloženy jako pozměňovací návrhy. Jestliže je předsednictvo odmítne, jsou automaticky odstraněny ze systému.

Článek 45 – Stanoviska z vlastní politické iniciativy

1. Žádosti o vypracování stanovisek z vlastní politické iniciativy podle čl. 41 písm. b) bodu ii) mohou předsednictvu předložit čtyři jeho členové, komise prostřednictvím svého předsedy nebo 32 členů Výboru. Žádosti musí být spolu s odůvodněním předány předsednictvu zároveň se všemi ostatními dokumenty k rozpravě podle čl. 38 odst. 4 a pokud možno před přijetím ročního pracovního programu.

2. Komise rozhodují o žádostech o vypracování stanovisek z vlastní politické iniciativy podle čl. 41 písm. b) bodu ii) dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů. Předsednictvo rozhoduje o žádostech o vypracování stanovisek z vlastní politické iniciativy podle čl. 41 písm. b) bodu ii) většinou odevzdaných hlasů. Stanoviska se v souladu s článkem 42 přidělují příslušným komisím. Předseda Výboru informuje plenární shromáždění o všech rozhodnutích předsednictva, jež se týkají schválení žádostí o vypracování stanovisek z vlastní politické iniciativy a přidělení těchto stanovisek příslušným komisím.

Článek 46 – Předkládání usnesení

1. Usnesení se na program jednání zařazují pouze v případě, že souvisejí s činností Evropské unie a pojednávají o otázkách důležitých pro regionální a místní orgány a o aktuálních tématech.

2. Návrhy usnesení nebo žádosti o vypracování usnesení může Výboru předložit nejméně 32 členů nebo politická skupina. Všechny návrhy nebo žádosti musí být předloženy předsednictvu písemně s uvedením jmen členů nebo politické skupiny, kteří je podporují. Generální tajemník je musí obdržet nejpozději pět pracovních dnů před zahájením schůze předsednictva. Členům pak musí být k dispozici ve všech jazycích nejpozději tři dny před schůzí předsednictva. Jakmile je návrh usnesení k dispozici, lze k němu elektronicky předkládat návrhy změn. Pokud se předsednictvo k těmto návrhům změn vyjádří kladně, jsou automaticky předloženy jako pozměňovací návrhy. Jestliže je předsednictvo odmítne, jsou automaticky odstraněny ze systému.

3. Rozhodne-li předsednictvo, že má Výbor projednat návrh usnesení nebo vyhovět žádosti o vypracování usnesení, může:

   a) buď zařadit návrh usnesení do předběžného návrhu programu jednání plenárního zasedání v souladu s čl. 17 odst. 1;

   b) nebo v souladu s druhou větou čl. 17 odst. 6 zařadit návrh usnesení na program jednání příštího plenárního zasedání. Tento návrh usnesení se projedná během druhého dne zasedání.

4. Návrhy usnesení, které se týkají nepředvídatelné události, k níž došlo po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 2 (naléhavá usnesení), a které jsou v souladu s ustanoveními odstavce 1, mohou být předloženy na začátku schůze předsednictva. Pokud předsednictvo shledá, že se návrh týká klíčových úkolů Výboru, postupuje podle odst. 3 písm. b). Kterýkoli člen může na plenárním zasedání k těmto naléhavým usnesením předložit pozměňovací návrhy.

KAPITOLA 4

KONFERENCE PŘEDSEDŮ

Článek 47 – Složení

Konferenci předsedů tvoří předseda a první místopředseda Výboru a předsedové politických skupin. Předsedové politických skupin se mohou nechat zastupovat jiným členem své skupiny.

Článek 48 – Pravomoci

Konference předsedů projednává veškeré otázky, které jí předloží předseda Výboru s tím, aby připravila a usnadnila jednání vedoucí k nalezení politického konsensu v případě rozhodnutí, jež mají přijmout jiné orgány Výboru. Na návrh předsedy může přijímat politická prohlášení.

Předseda Výboru ve svém sdělení předsednictvu podá zprávu o diskusích, které proběhly na schůzi konference předsedů.

KAPITOLA 5

KOMISE

Článek 49 – Složení a pravomoci

1. Plenární shromáždění vytváří na začátku každého pětiletého funkčního období komise pro přípravu svých prací. Na návrh předsednictva rozhoduje o jejich složení a příslušnosti.

2. Složení komisí odráží zastoupení členských států ve Výboru a v co největší míře se řídí zásadou genderové rovnosti.

3. Členové Výboru musí patřit alespoň do jedné z komisí, nesmí však zasedat ve více než dvou komisích. Předsednictvo může povolit výjimky členům národních delegací, které mají méně členů, než je komisí.

Článek 50 – Předsedové a místopředsedové komisí

1. Každá komise zvolí ze svého středu předsedu, prvního místopředsedu a nejvýše dva další místopředsedy. Volí se na období dvou a půl roku.

2. Pokud počet kandidátů odpovídá počtu míst, která mají být obsazena, lze volbu provést aklamací. V opačném případě nebo na žádost jedné šestiny členů komise proběhne volba podle pravidel stanovených pro volbu předsedy a prvního místopředsedy Výboru v čl. 34 odst. 2 až 4.

3. Pokud předsedovi nebo místopředsedovi komise skončí členství ve Výboru nebo odstoupí z funkce předsedy či místopředsedy komise, obsadí se volné místo postupem podle tohoto článku.

Článek 51 – Úkoly komisí

1. Komise projednávají politiky Unie, a to na základě pravomocí, které jim udělilo plenární shromáždění v souladu s článkem 49. Jejich úkolem je zejména vypracovávat návrhy stanovisek, zpráv a usnesení, které se následně předkládají plenárnímu shromáždění k přijetí.

2. Komise rozhodují o vypracování stanovisek v souladu s:

— čl. 41 písm. a),

— čl. 41 písm. b) bodem i),

— čl. 41 písm. c),

— čl. 41 písm. d).

3. Komise vypracují návrh svého ročního pracovního programu, v němž vycházejí z politických priorit Výboru, a zašlou ho předsednictvu pro informaci.

4. Komise mohou rovněž přijímat politická prohlášení.

Článek 52 – Svolání komisí a programy jejich jednání

1. Datum konání a program jednání schůzí komise stanoví její předseda po dohodě s jejím prvním místopředsedou.

2. Komisi svolává její předseda. Oznámení o svolání řádné schůze včetně programu jednání musí členové obdržet nejpozději čtyři týdny před stanoveným datem jejího konání.

3. Na písemnou žádost nejméně jedné čtvrtiny členů komise je její předseda povinen svolat mimořádnou schůzi, jež se musí konat nejpozději čtyři týdny po podání této žádosti. Program jednání mimořádné schůze stanoví členové, kteří žádost podali. Členům je doručen společně s oznámením o svolání schůze.

4. Všechny návrhy stanovisek a ostatní dokumenty k rozpravě, které je třeba přeložit, musí sekretariát dané komise obdržet nejpozději pět týdnů před stanoveným datem konání schůze. Členům pak musí být zpřístupněny v elektronické podobě nejméně čtrnáct pracovních dnů před tímto datem. Předseda může ve výjimečných případech uvedené lhůty změnit.

5. Dokumenty musí být zaslány na sekretariát e-mailem a mít standardní úpravu přijatou předsednictvem. Politická doporučení obsažená v daném dokumentu nesmějí překročit celkový počet 10 stran (15 000 znaků), přičemž z jazykových důvodů se lze od tohoto limitu odchýlit maximálně o 10 %. Předseda komise však může udělit výjimku pro zvláštní případy, kdy téma vyžaduje obsáhlejší zpracování.

Článek 53 – Účast na schůzi a přístup veřejnosti

1. Všichni členové a náhradníci účastnící se schůze zajistí, aby byla jejich účast patřičně zaznamenána v souladu s čl. 6 odst. 3, a to pro každý jednací den.

2. Schůze komisí jsou veřejné, nerozhodne-li některá komise ohledně celé schůze nebo určitého bodu programu jednání jinak.

Článek 54 – Lhůty pro vypracování stanovisek

1. Komise předkládají své návrhy stanovisek ve lhůtách stanovených v interinstitucionálním harmonogramu. Projednání návrhu stanoviska mohou být věnovány nejvýše dvě schůze, přičemž první schůze týkající se organizace práce se do tohoto počtu nezahrnuje.

2. Ve výjimečných případech může předsednictvo povolit další schůzi k projednání návrhu stanoviska, nebo může prodloužit lhůtu pro jeho předložení.

Článek 55 – Obsah stanovisek

1. Stanovisko Výboru obsahuje názory a doporučení Výboru k danému tématu.

2. Ve svých stanoviscích k návrhům právních aktů v oblastech, které nespadají do výlučné pravomoci Unie, musí Výbor vyjádřit názor na to, zda je návrh v souladu se zásadami aktivní subsidiarity a proporcionality.

   Kdykoli to Výbor uzná za vhodné, může se ve svých stanoviscích zmínit o uplatnění zásad aktivní subsidiarity a proporcionality a zásady víceúrovňové správy.

3. Stanoviska Výboru k legislativním aktům by měla obsahovat doporučené pozměňovací návrhy k dokumentu Evropské komise.

4. Pokud se v návrhu stanoviska navrhuje nová činnost Výboru, která bude mít finanční důsledky, musí k němu být připojena příloha, v níž bude uvedena odhadovaná výše nákladů na tuto činnost.

Článek 56 – Monitorování stanovisek, zpráv a usnesení Výboru

Zpravodaj a/nebo předseda komise, jež byla pověřena přípravou návrhu daného dokumentu, sledují v období po přijetí stanoviska, zprávy nebo usnesení s pomocí generálního sekretariátu průběh postupu, v jehož rámci byl Výbor konzultován. S ohledem na interinstitucionální harmonogram při tom podnikají veškeré náležité kroky k šíření postojů, které Výbor v daném stanovisku vyjádřil.

Článek 57 – Revidovaná stanoviska

1. Pokud to dotyčná komise uzná za nezbytné, může vypracovat revidovaný návrh stanoviska ke stejnému tématu s cílem zohlednit další interinstitucionální vývoj příslušného legislativního postupu a reagovat na něj. Pokud je to možné, vypracuje tento revidovaný návrh stejný zpravodaj.

2. Pokud je to možné, komise se sejde, aby projednala a přijala návrh stanoviska, který je následně předložen na příštím plenárním zasedání.

3. Je-li postup, v jehož rámci byl Výbor konzultován, v tak pokročilé fázi, že komise nemá dostatek času na to, aby přijala revidovaný návrh stanoviska, informuje o tom předseda této komise neprodleně předsedu Výboru, aby mohl být použit postup pro jmenování hlavního zpravodaje popsaný v článku 43.

Článek 58 – Účast na tříštranných jednáních

1. Generální tajemník může na návrh předsedy příslušné komise požádat dotyčné orgány EU o zpřístupnění dokumentů z tříštranných jednání týkajících se konkrétních legislativních návrhů, které spadají do působnosti Výboru. Cílem je usnadnit Výboru výkon pravomocí, které mu byly svěřeny ve Smlouvách, a zlepšit na politické úrovni jeho zapojení do rozhodovacího procesu EU.

2. V zájmu dosažení cíle, který je uveden v odstavci 1, může být Výboru v rámci tříštranných jednání udělen status pozorovatele. Předseda příslušné komise jmenuje po konzultaci s politickými koordinátory člena, který bude Výbor jakožto pozorovatel zastupovat.

Článek 59 – Žaloba pro porušení zásady subsidiarity

1. Předseda Výboru nebo komise, která byla pověřena vypracováním návrhu stanoviska, může navrhnout podání žaloby či návrhu na vstup do řízení k Soudnímu dvoru Evropské unie pro porušení zásady subsidiarity legislativním aktem, v souvislosti s nímž musí být Výbor podle Smlouvy o fungování Evropské unie konzultován.

2. Komise přijímá rozhodnutí většinou odevzdaných hlasů po předchozím ověření usnášeníschopnosti podle čl. 65 odst. 1. Návrh komise je předán plenárnímu shromáždění k rozhodnutí v souladu s čl. 15 písm. h) nebo v případech uvedených v čl. 37 písm. k) předsednictvu. Komise odůvodní svůj návrh v podrobné zprávě a případně v ní uvede, proč je naléhavě nezbytné přijmout rozhodnutí na základě čl. 37 písm. k).

Článek 60 – Nedodržení povinnosti konzultovat Výbor

1. Pokud Výbor nebyl požádán o vypracování stanoviska v případech stanovených Smlouvou o fungování Evropské unie, může předseda Výboru nebo jedna z komisí v souladu s čl. 15 písm. h) navrhnout plenárnímu shromáždění nebo v případech uvedených v čl. 37 písm. k) předsednictvu, aby byla podána žaloba či návrh na vstup do řízení k Soudnímu dvoru Evropské unie.

2. Komise přijímá rozhodnutí většinou odevzdaných hlasů po předchozím ověření usnášeníschopnosti podle čl. 65 odst. 1. Komise odůvodní svůj návrh v podrobné zprávě a případně v ní uvede, proč je naléhavě nezbytné přijmout rozhodnutí na základě čl. 37 písm. k).

Článek 61 – Zpráva o dopadu stanovisek

Generální sekretariát předkládá nejméně jednou ročně plenárnímu shromáždění zprávu o dopadu stanovisek Výboru, která vychází zejména z příspěvků, jež mu za tímto účelem dodá každá příslušná komise, a z informací získaných u dotčených orgánů.

Článek 62 – Zpravodajové

1. Pro účely vypracování návrhu stanoviska jmenuje každá komise na návrh svého předsedy jednoho, nebo v řádně odůvodněných případech dva zpravodaje z řad svých členů či řádně pověřených náhradníků.

2. Při jmenování zpravodajů dbá každá komise na spravedlivé a vyvážené rozdělení stanovisek a zohledňuje při tom zásadu genderové rovnosti.

3. V naléhavých případech může předseda komise jmenovat zpravodaje písemným postupem. Předseda členy komise vyzve, aby mu ve lhůtě tří pracovních dnů písemně sdělili své případné námitky proti jmenování navrhovaného zpravodaje. V případě námitek rozhodnou po vzájemné dohodě předseda a první místopředseda komise.

4. Je-li zpravodajem jmenován předseda komise nebo jeden z jejích místopředsedů, předá vedení schůze během projednávání svého návrhu stanoviska jinému místopředsedovi, případně jinému přítomnému členovi.

5. Pokud zpravodaj přestane být členem či náhradníkem Výboru, přistoupí se ke jmenování nového zpravodaje ze stejné politické skupiny z dané komise, případně se uplatní postup stanovený v odstavci 3.

Článek 63 – Pracovní skupiny komisí

1. V řádně odůvodněných případech mohou komise se souhlasem předsednictva zřizovat pracovní skupiny, v jejichž rámci se snaží dodržet zásadu genderové rovnosti. V těchto pracovních skupinách mohou působit i členové jiných komisí.

2. Člen pracovní skupiny, který se nemůže zúčastnit schůze, se může nechat zastoupit členem nebo náhradníkem ze své politické skupiny, jenž je v pracovní skupině uveden na seznamu zástupců. Pokud žádný zástupce z tohoto seznamu není k dispozici, může člena zastoupit jakýkoli jiný člen či náhradník z jeho politické skupiny.

3. Členové každé pracovní skupiny si mohou mezi sebou zvolit předsedu a místopředsedu.

4. Pracovní skupiny mohou přijímat závěry, o nichž podají informaci svým komisím.

Článek 64 – Experti zpravodajů

1. Každému zpravodaji může být nápomocen expert.

2. Experti zpravodajů a experti, které pozvala komise, mají nárok na náhradu výdajů za cestu a pobyt.

3. Experti nezastupují Výbor a nevystupují jeho jménem.

Článek 65 – Usnášeníschopnost

1. Komise je usnášeníschopná, je-li přítomen nadpoloviční počet jejích členů.

2. Usnášeníschopnost se ověřuje na žádost jednoho z členů a pod podmínkou, že pro ověření usnášeníschopnosti hlasuje nejméně deset členů. Pokud o ověření usnášeníschopnosti nikdo nepožádá, jsou platná všechna hlasování bez ohledu na počet přítomných členů. Před ověřením usnášeníschopnosti může předseda komise schůzi přerušit, a to na dobu nejvýše deseti minut. Členové, kteří o toto ověření požádali, se při sčítání hlasů považují za přítomné, i když již v místnosti nejsou. Je-li počet přítomných členů nižší než deset, může předseda prohlásit, že komise není usnášeníschopná.

3. Pokud se zjistí, že komise není usnášeníschopná, může pokračovat v projednávání ostatních bodů programu jednání, které nevyžadují hlasování, a odložit jednání a hlasování o zbylých bodech programu jednání na příští schůzi. Veškerá rozhodnutí či hlasování, která byla na schůzi přijata či proběhla před ověřením usnášeníschopnosti, se považují za platná.

Článek 66 – Pozměňovací návrhy

1. Pozměňovací návrhy musí být předloženy nejpozději do 15:00 devátého pracovního dne před datem konání schůze. Ve výjimečných případech může předseda komise tuto lhůtu změnit.

   Pozměňovací návrhy v rámci komise mohou být předloženy pouze členy této komise nebo řádně pověřenými členy či náhradníky za podmínek stanovených v čl. 6 odst. 2. Může je předložit i nepověřený náhradník jmenovaný do funkce zpravodaje, avšak pouze k vlastnímu stanovisku, nebo politická skupina.

   Právo předkládat pozměňovací návrhy na schůzi komise může uplatnit výlučně buď člen této komise, nebo jiný řádně pověřený člen či náhradník. Pokud člen deleguje účast na celé schůzi komise či na části této schůze na náhradníka, může pozměňovací návrhy předkládat pouze jeden z nich. Pokud člen předloží pozměňovací návrhy v některé části schůze komise, nemůže tak již učinit náhradník. Obdobně platí, že pokud je účast delegována na náhradníka pro určitou část schůze komise a tento náhradník předloží pozměňovací návrhy ke stanovisku dříve, než tak učiní daný člen, nemůže již tento člen na schůzi komise předložit žádné pozměňovací návrhy. Pozměňovací návrhy platně předložené před ztrátou členství ve Výboru či zánikem funkce náhradníka nebo před delegováním či odnětím delegování zůstávají platně předloženy.

   Pozměňovací návrhy jsou přednostně přeloženy a zpřístupněny zpravodaji, aby měl možnost předložit své pozměňovací návrhy zpravodaje v elektronické podobě generálnímu sekretariátu nejméně tři pracovní dny před datem konání schůze. Pozměňovací návrhy zpravodaje se musí vztahovat k jednomu či více pozměňovacím návrhům zmíněným v odstavci 1. Tyto pozměňovací návrhy zpravodaje musí být zpřístupněny v elektronické podobě, jakmile jsou přeloženy, a musí být doručeny v písemné formě nejpozději při zahájení schůze.

   Ustanovení čl. 26 odst. 1 až 6 se použijí obdobně.

2. O pozměňovacích návrzích se hlasuje v pořadí, v jakém jsou jednotlivé odstavce řazeny v projednávaném návrhu stanoviska.

3. Závěrečné hlasování se týká celého dokumentu, do něhož byly popřípadě zapracovány pozměňovací návrhy. Pokud stanovisko neobdrží většinu odevzdaných hlasů, pak se komise rozhodne, zda:

   — návrh stanoviska předloží k novému čtení a přijetí v podobě upravené pozměňovacími návrhy přijatými na schůzi komise, s ohledem na ustanovení článku 54,

   — jmenuje nového zpravodaje a zahájí tak nový postup pro vypracování stanoviska,

   — nebo od vypracování stanoviska upustí.

4. Jakmile komise stanovisko přijme, postoupí ho předseda komise předsedovi Výboru.

Článek 67 – Rozhodnutí nevypracovat stanovisko

1. Pokud se příslušná odpovědná komise domnívá, že se konzultace, která je uvedena v čl. 41 písm. a), netýká regionálních ani místních zájmů a nemá politický význam, může se rozhodnout stanovisko na toto téma nevypracovat. Generální tajemník o tomto rozhodnutí informuje dotyčné evropské orgány.

2. Pokud se příslušná odpovědná komise domnívá, že konzultace, která je uvedena v čl. 41 písm. a), je důležitá, avšak vzhledem ke stanoveným prioritám nebo proto, že odpovídající stanoviska již byla přijata v nedávné minulosti, nepovažuje nové stanovisko za nezbytné, může se rozhodnout, že stanovisko nevypracuje. V tomto případě může Výbor orgánům Evropské unie zaslat odpověď s odůvodněním rozhodnutí nevypracovat stanovisko.

Článek 68 – Písemný postup

1. Ve výjimečných případech může předseda komise nechat přijmout rozhodnutí týkající se způsobu práce této komise písemným postupem.

2. Předseda komise zašle členům návrh k rozhodnutí a vyzve je, aby mu ve lhůtě tří pracovních dnů písemně sdělili své případné námitky.

3. Nevznese-li námitky alespoň šest členů, je rozhodnutí považováno za přijaté.

Článek 69 – Ustanovení vztahující se na komise

Článek 13 – Svolání první schůze,

čl. 14 odst. 2 – Ustavení Výboru a přezkoumání mandátu,

čl. 17 odst. 7 – Program jednání plenárního zasedání,

článek 19 – Přístup veřejnosti,

článek 22 – Procesní námitky,

článek 24 – Hlasování

a článek 27 – Soulad konečného znění

se použijí obdobně i v případě komisí.

KAPITOLA 6

ADMINISTRATIVA VÝBORU

Článek 70 – Generální sekretariát

1. Výboru je nápomocen generální sekretariát.

2. Generální sekretariát řídí generální tajemník.

3. Předsednictvo na návrh generálního tajemníka rozhodne o uspořádání generálního sekretariátu tak, aby byl sekretariát schopen zajišťovat řádné fungování Výboru a jeho orgánů a pomáhat členům Výboru při plnění jejich úkolů. Určí při tom rovněž služby, které generální sekretariát poskytuje členům, národním delegacím, politickým skupinám a nezařazeným členům.

4. Generální sekretariát pořizuje zápisy z jednání orgánů Výboru.

Článek 71 – Generální tajemník

1. Generální tajemník nese administrativní odpovědnost za provádění rozhodnutí přijatých předsednictvem nebo předsedou Výboru v souladu s tímto jednacím řádem a platnými právními předpisy. Účastní se schůzí předsednictva, na nichž má poradní hlas, a pořizuje zápisy z jednání na těchto schůzích. Generální tajemník je nápomocen předsedovi při zajišťování bezpečnosti a nedotknutelnosti prostor Výboru.

2. Generální tajemník vykonává své povinnosti podle pokynů předsedy Výboru, který zastupuje předsednictvo. Generální tajemník se před předsednictvem slavnostně zaváže, že bude plnit své povinnosti svědomitě a naprosto nestranně. Bez předchozího souhlasu předsedy nesmí Výbor politicky reprezentovat. Každý rok dává generální tajemník předsednictvu k dispozici výroční zprávu o výkonu své funkce pověřené schvalující osoby a shrnutí této zprávy předkládá k případné diskusi.

Článek 72 – Obsazení funkce generálního tajemníka

1. Funkci generálního tajemníka obsazuje předsednictvo na základě rozhodnutí dvoutřetinové většiny odevzdaných hlasů a po ověření usnášeníschopnosti podle čl. 38 odst. 2 první věty.

2. Generální tajemník je přijímán na dobu pěti let. Podrobné podmínky jeho pracovní smlouvy stanoví předsednictvo podle ustanovení článku 2 a odpovídajících ustanovení pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.

   Funkční období generálního tajemníka může být prodlouženo pouze jednou na dobu nejvýše pěti let.

   Pokud generální tajemník není přítomen nebo svou funkci z nějakého důvodu nemůže vykonávat, přebírá jeho úkoly jeden z ředitelů, jehož určí předsednictvo.

3. Pravomoci, které na základě ustanovení pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie příslušejí orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy, vykonává v případě generálního tajemníka předsednictvo.

Článek 73 – Služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie

1. Pravomoci, které na základě služebního řádu úředníků Evropské unie příslušejí orgánu oprávněnému ke jmenování, vykonává:

   — v případě úředníků platových tříd 5 až 12 funkční skupiny AD a úředníků funkčních skupin AST a AST-SC generální tajemník,

   — v případě ostatních úředníků předsednictvo na návrh generálního tajemníka.

2. Pravomoci, které na základě pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie příslušejí orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy, vykonává:

   — v případě dočasných zaměstnanců platových tříd 5 až 12 funkční skupiny AD a dočasných zaměstnanců funkčních skupin AST a AST-SC generální tajemník,

   — v případě ostatních dočasných zaměstnanců předsednictvo na návrh generálního tajemníka,

   — v případě dočasných zaměstnanců v kanceláři předsedy nebo prvního místopředsedy Výboru:

      — v případě platových tříd 5 až 12 funkční skupiny AD a funkčních skupin AST a AST-SC generální tajemník na návrh předsedy Výboru,

— v případě ostatních platových tříd funkční skupiny AD předsednictvo na návrh předsedy Výboru.

Dočasní zaměstnanci v kanceláři předsedy nebo prvního místopředsedy Výboru jsou v pracovním poměru do konce funkčního období předsedy nebo prvního místopředsedy a jsou přijímáni:

— v případě smluvních zaměstnanců, zvláštních poradců a místních zaměstnanců generálním tajemníkem za podmínek stanovených v pracovním řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.

3. Předsednictvo a generální tajemník mohou své pravomoci, které jsou jim podle tohoto článku svěřeny, delegovat. V rozhodnutí o delegování je nutné uvést rozsah delegovaných pravomocí, jejich omezení a časovou platnost a také to, zda mohou být tyto pravomoci dále přeneseny na jiné osoby.

Článek 74 – Jednání za zavřenými dveřmi

Předsednictvo zasedá za zavřenými dveřmi, pokud přijímá rozhodnutí týkající se osob v souladu s články 72 a 73.

Článek 75 – Rozpočet

1. Komise CAFA předloží předsednictvu předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů Výboru pro následující rozpočtový rok. Předsednictvo tento návrh předloží plenárnímu shromáždění k přijetí.

Předseda Výboru po konzultaci s konferencí předsedů předloží předsednictvu obecné strategické pokyny určené k předání komisi CAFA za účelem přípravy rozpočtu na rok n+2.

2. Plenární shromáždění přijme odhad příjmů a výdajů Výboru a včas jej předá Komisi, Radě a Evropskému parlamentu, aby bylo možné dodržet lhůty dle rozpočtových ustanovení.

3. Předseda Výboru po konzultaci s komisí CAFA vyhotoví nebo nechá vyhotovit výkaz příjmů a výdajů v souladu s vnitřními finančními předpisy přijatými předsednictvem. Při plnění těchto úkolů se řídí ustanoveními finančního nařízení o souhrnném rozpočtu Evropské unie.

4. Pravomoci předsedy Výboru týkající se plnění rozpočtu jsou v souladu s finančním nařízením a vnitřními finančními předpisy přeneseny na generálního tajemníka, který se při svém jmenování stává pověřenou schvalující osobou.

HLAVA III

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

SPOLUPRÁCE A PŘEDÁVÁNÍ A ZVEŘEJŇOVÁNÍ DOKUMENTŮ

Článek 76 – Dohody o spolupráci

1. Předsednictvo může na návrh generálního tajemníka uzavírat dohody o spolupráci, jejichž cílem je usnadnit výkon pravomocí Výboru souvisejících s prováděním Smluv či zlepšit jeho politickou spolupráci.

2. Dohody o spolupráci čistě administrativního charakteru uzavírá generální tajemník po konzultaci s komisí CAFA.

Článek 77 – Předávání a zveřejňování stanovisek, usnesení a politických prohlášení

1. Stanoviska Výboru a informace týkající se použití zjednodušeného postupu podle článku 28 nebo rozhodnutí nevypracovat stanovisko podle článku 67 se předávají Radě, Komisi a Evropskému parlamentu. Předává je předseda Výboru, což platí i pro usnesení.

2. Stanoviska, usnesení a politická prohlášení Výboru se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA 2

VEŘEJNÁ POVAHA PRACÍ, TRANSPARENTNOST A PROHLÁŠENÍ O FINANČNÍCH ZÁJMECH ČLENŮ

Článek 78 – Přístup veřejnosti k dokumentům

1. Každý občan Unie a každá fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo se sídlem v jednom ze členských států má v souladu s čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie právo na přístup k dokumentům Výboru podle zásad, podmínek a omezení stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ([1]) a podle pravidel stanovených předsednictvem Výboru. Stejný přístup k dokumentům Výboru je pokud možno zaručen i ostatním fyzickým a právnickým osobám.

2. Výbor zřídí rejstřík svých dokumentů. Za tímto účelem přijme předsednictvo vnitřní předpisy upravující přístup k tomuto rejstříku a určí seznam dokumentů, které jsou přístupné přímo.

Článek 79 – Prohlášení o finančních zájmech členů a kodex chování v souvislosti s finančními zájmy a střety zájmů

Členové vyplní při nástupu do funkce ve Výboru prohlášení o finančních zájmech podle vzoru, který schválilo předsednictvo. Dbají při tom na to, aby toto prohlášení bylo průběžně aktualizováno a bylo přístupné veřejnosti. V souvislosti s finančními zájmy a střety zájmů dodržují členové při plnění svých povinností také kodex chování.

Článek 80 – Účast v rejstříku transparentnosti EU

Výbor se může připojit k rejstříku transparentnosti EU a zavázat se k dodržování jeho zásad, pokud tento krok schválí předsednictvo. Předsednictvo v tomto ohledu stanoví odpovídající opatření v oblasti podmíněnosti a transparentnosti a aktualizuje je.

KAPITOLA 3

POUŽÍVÁNÍ JAZYKŮ

Článek 81 – Jazykový režim tlumočení

V rámci možností se uplatňují následující zásady týkající se jazykového režimu tlumočení:

a) Nerozhodne-li předsednictvo jinak, jsou jednání Výboru vedena ve všech úředních jazycích.

b) Všichni členové mají právo přednést svůj příspěvek na plenárním zasedání v libovolném úředním jazyce. Jejich vystoupení v jednom z úředních jazyků se simultánně tlumočí do ostatních úředních jazyků a do kteréhokoli dalšího jazyka, který předsednictvo považuje za nezbytný. To platí také pro jazyky, u nichž byla tato možnost stanovena administrativními dohodami, které Výbor uzavřel s různými členskými státy.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

c) Na schůzích předsednictva, komisí a pracovních skupin je zajištěno tlumočení z jazyků a do jazyků používaných členy, kteří potvrdili svoji účast na schůzi.

KAPITOLA 4

POZOROVATELÉ

Článek 82 – Pozorovatelé

1. Pokud dojde k podepsání smlouvy o přistoupení k Evropské unii s některým státem, může předseda Výboru po souhlasu předsednictva vyzvat vládu přistupujícího státu, aby jmenovala určitý počet pozorovatelů odpovídající počtu míst, která budou tomuto státu později ve Výboru náležet.

2. Jmenovaní pozorovatelé se do doby vstupu smlouvy o přistoupení v platnost účastní všech nebo jen některých jednání Výboru a mají právo vystupovat na jednání jeho orgánů.

   Nemají však právo hlasovat či kandidovat na funkce v rámci Výboru. Jejich účast nemá na jednání Výboru žádný právní dopad.

3. Jmenovaní pozorovatelé mají stejné postavení jako členové Výboru, pokud jde o využívání zařízení Výboru a náhradu výdajů vzniklých při plnění úkolů pozorovatele, avšak pouze do výše finančních prostředků vyčleněných na tento účel v odpovídající rozpočtové položce.

KAPITOLA 5

ORGANIZAČNÍ USTANOVENÍ

Článek 83 – Pořádání schůzí

1. Následující orgány a struktury pořádají své statutární schůze v prezenčním režimu:

   a) plenární shromáždění;

   b) předsednictvo;

   c) konference předsedů;

   d) jednotlivé komise;

   e) komise CAFA;

   f) komise ad hoc pro revizi jednacího řádu;

   g) smíšené poradní výbory, pracovní skupiny a jiné politické orgány vytvořené předsednictvem podle čl. 37 písm. e) a j), které se zabývají vztahy se třetími zeměmi;

   h) politické skupiny.

2. V případě, že se některý ze zpravodajů nemůže schůze zúčastnit osobně, avšak může se jí zúčastnit na dálku, a že vzhledem k legislativnímu harmonogramu nebylo možné upravit časový plán pro vypracování daného stanoviska, mohou předsedové těchto orgánů a struktur výjimečně povolit, aby se dotčený zpravodaj schůze zúčastnil prostřednictvím videokonference, pokud jsou k dispozici potřebné rozpočtové a technické prostředky.

3. Jiné schůze se mohou konat v hybridním režimu nebo v režimu distanční účasti, a to v souladu s postupy, které jsou pro uspořádání dané schůze stanoveny v tomto jednacím řádu. Zároveň je třeba zohlednit rozpočtové, environmentální či organizační aspekty a v případě potřeby provést konzultaci s komisí CAFA.

KAPITOLA 6

MIMOŘÁDNÉ OKOLNOSTI

Článek 84 – Mimořádná opatření

1. V situacích, kdy Výbor v důsledku výjimečných a nepředvídatelných okolností, které nemůže ovlivnit, nemůže plnit své povinnosti a vykonávat své pravomoci podle Smluv, existuje možnost dočasně se odchýlit od některých jeho předpisů, aby mohl nadále plnit uvedené povinnosti a vykonávat uvedené pravomoci.

   Má se za to, že tyto mimořádné okolnosti nastaly, pokud předseda Výboru na základě věrohodných důkazů, které mu poskytne generální tajemník, dospěje k závěru, že z důvodu bezpečnosti nebo vzhledem k nedostupnosti technických prostředků není nebo nebude možné nebo by bylo příliš nebezpečné, aby byl Výbor svolán nebo vykonával svou činnost v souladu s běžnými pravidly a postupy.

2. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1, může předseda Výboru se souhlasem konference předsedů a popřípadě po konzultaci s předsedy příslušných orgánů rozhodnout o uplatnění jednoho nebo několika z následujících mimořádných opatření:

   a) zrušení nebo odložení naplánovaného zasedání plenárního shromáždění, schůze jiného orgánu nebo jiné činnosti;

   b) konání zasedání plenárního shromáždění, schůze jiného orgánu nebo jiné činnosti v režimu distanční účasti podle článku 85;

   c) přijetí dalších opatření, která jsou s ohledem na dané zvláštní a výjimečné okolnosti považována za vhodná a nezbytná.

3. Veškerá mimořádná opatření přijatá v souladu s odstavcem 2 platí pouze po určitou dobu, která může být prodloužena až o čtyři měsíce, a pouze v takovém rozsahu, který je v reakci na dané zvláštní a výjimečné okolnosti nezbytný.

   Rozhodnutí o přijetí mimořádných opatření vstupuje v platnost zveřejněním na internetových stránkách Výboru, nebo – není-li to vzhledem k okolnostem možné – po svém zveřejnění jiným dostupným způsobem, který je pro tento účel nejvhodnější. Toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Rozhodnutí je neprodleně oznámeno všem členům.

   Předseda Výboru veškerá opatření přijatá podle tohoto článku zruší, jakmile pominou mimořádné okolnosti uvedené v odstavci 1, které byly důvodem k jejich přijetí.

Článek 85 – Režim distanční účasti

1. Rozhodne-li předseda Výboru v souladu s čl. 84 odst. 2 písm. b) o uplatnění režimu distanční účasti, může Výbor jednat distančně, a to mimo jiné tak, že svým členům umožní, aby některá ze svých práv vykonávali elektronickými prostředky.

2. Při uplatnění režimu distanční účasti musí být v největší možné míře zajištěno, aby mohli členové plnit své povinnosti. Zejména jim musí být zaručeno:

   — právo vystupovat na zasedáních plenárního shromáždění a schůzích jiných orgánů a naslouchat jednáním, která na těchto zasedáních a schůzích probíhají, mj. v souladu s ustanoveními článku 81,

   — právo hlasovat jednotlivě a ověřovat, že jejich odevzdané hlasy byly započítány.

3. Při přijetí rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 předseda určí, zda se tento režim vztahuje pouze na zasedání plenárního shromáždění, nebo rovněž na schůze jiných orgánů a na jiné činnosti Výboru.

4. Pro účely uplatňování předpisů týkajících se ověřování usnášeníschopnosti a hlasování na jednáních orgánů se má za to, že členové, kteří se účastní distančně, jsou fyzicky přítomni.

Předseda může v nezbytných případech určit, jakým způsobem a v jakém rozsahu mohou členové během uplatňování režimu distanční účasti vstupovat do zasedací místnosti, a zejména stanoví nejvyšší počet členů, kteří smějí být fyzicky přítomni.

KAPITOLA 7

JEDNACÍ ŘÁD

Článek 86 – Revize jednacího řádu

1. O provedení revize tohoto jednacího řádu, a to buď některých jeho částí, nebo celého dokumentu, rozhoduje plenární shromáždění většinou odevzdaných hlasů. Vždy v polovině funkčního období Výboru vydá předsednictvo plenárnímu shromáždění doporučení ohledně toho, zda by bylo vhodné jednací řád přepracovat.

2. Plenární shromáždění pověří komisi ad hoc vypracováním zprávy a návrhu znění a na jejich základě přijme nová ustanovení většinou svých členů. Nová ustanovení vstupují v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 87 – Pokyny předsednictva

V souladu s jednacím řádem může předsednictvo vydat pokyny s cílem stanovit prováděcí předpisy k tomuto jednacímu řádu.

Článek 88 – Vstup jednacího řádu v platnost

Tento jednací řád vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.